

Jedinstvo naroda i Armije

Povodom Dana Jugoslovenske narodne armije, 22. decembra 1977. godine, maršal Jugoslavije Josip Broz Tito primio je na Brionima delegaciju naših oružanih snaga, sa generalom armije Nikolom Ljubičićem na čelu.

Tom prilikom, odgovarajući na zdravicu generala Ljubičića, drug Tito je rekao:

»Zahvaljujem na toploj zdravici sa kojom mi se drug Ljubičić sada obratio.

Ima, izgleda, već nekoliko godina otkako nisam bio na ovakvoj vašoj večeri. I moram da kažem da mi je veoma drago što vas danas vidim ovdje. Svi ste vi moji stari saradnici, sve vas ja dobro poznajem. I ja sam, isto tako kao i vi, ispunjen punim optimizmom, jer znamo kroz kakve smo sve periode prošli, šta smo sve doživjeli, kakve smo teškoće savladali. Jurišali smo na nebo, takorekuć, i uspjeli smo u našim naporima. Uspjeli smo zbog toga što je duh jedinstva naše partije prožimao i cijelu našu armiju. Ona se na tome prekaljivala i prekalila. Zbog toga smo uspjeli da prevaziđemo najteže periode, da savladamo i najveće teškoće. Naša armija je postigla ogromne rezultate, ne samo u ratu, u kome smo iskovali veliki broj novih kadrova, novi lik ljudi, nego isto tako i poslije rata. Ona je postala škola, rasadnik novih kadrova, osposobljenih ne samo u vojnom smislu, već i za poslove koji ih očekuju, kad se vrate iz Armije, u privredi, i drugim oblastima.

Drugarstvo kakvo je stvoreno u našoj armiji, prenošeno je i van nje, među naše ljude. Bratstvo i jedinstvo je nerazdvojno vezano sa našom armijom. Mi smo pod tom parolom išli u borbu, i u Bosni i svugdje. Sijući bratstvo i jedinstvo, mi smo spriječili međusobne pokolje i bratoubilačku borbu, koju su izazvali četnici i ustaše, i koja je odnijela stotine hiljada života. Naša armija je bila ta koja je sprečavala dalje sukobe, i međusobnu borbu naših naroda.

A ja mislim da takvu ulogu naša armija i danas ima. Ona i danas mora biti faktor učvršćenja bratstva i jedinstva među našim narodima. Još uvijek imamo neprijatelja, još uvijek ima unutrašnjih neprijatelja koji bi htjeli da se vrati ono staro što je nekad bilo. To ne smijemo dozvoliti. A naša armija mora ne samo budno bditi na granicama, nego i biti prisutna unutar zemlje. Zato Armija mora biti jedinstvena, bez obzira na nacionalnosti koje je sačinjavaju, ona mora biti jedinstvena u pogledu daljeg razvitka socijalizma. Ne radi se samo o suzbijanju nacionalizma, što je još uvijek potrebno, i to jako potrebno. Jer, to je gadna bolest koja, kao rak, podmuklo nagrizava organizam ne samo pojedinca, nego bi mogla zahvatiti i čitave organizacije i sredine. Morate biti jako budni i spriječavati da se u Armiji ništa slično ne dogodi. Ne smijete nikome dozvoliti da narušava tekovine naše revolucije, da narušava bratstvo i jedinstvo.

Ovakva Armija je najbolji garant za jedinstvo naših naroda. Vidite, vani se danas stalno pitaju šta će biti sutra, recimo kada ja odem. Mi smo sve učinili da se ništa ne dogodi. Stvari će i dalje

ići dobro naprijed. Mi u našem društvu, i na civilnom sektoru, a i u Armiji odgajamo naše ljude tako da čuvaju Jugoslaviju, da se bore za jedinstvo naših naroda. Na tome se, najvećim dijelom, i zasniva prestiž koji naša zemlja ima u inostranstvu. Nekad se za Jugoslaviju nije ni znalo, a danas se Jugoslavija cijeni kao značajan međunarodni faktor; neki čak govore i pišu da je najstabilnija zemlja u Evropi. Pa, i jeste tako. Ali, eto, ima i onih koji pišu da će se jednog dana raspasti. Ne može se tu ništa dogoditi, jer naša armija obezbjeđuje da u socijalističkoj izgradnji naše zemlje idemo pravcem koji smo izabrali. Samo, Armija mora uvijek biti jedinstvena; u njoj ne smije biti raznih politikantskih pojava i političkih skretanja. U Armiji mora postojati jedinstvo misli i akcije. Ja sam uvjeren da će naša armija i ubuduće, kao i do sada, služiti na čast našoj zemlji i njenom ugledu u međunarodnim odnosima«.

Predsednik Tito je zatim govorio o aktuelnoj međunarodnoj situaciji. Posebno se osvrnuo na krize i žarišta ratnih sukoba u svetu. Ukazujući na zabrinjavajuću situaciju na Bliskom istoku, predsednik Tito je istakao da Jugoslavija ima jasan stav o tom pitanju i da je on dobro poznat.

»Mi smo protiv svakog pokušaja agresije — naglasio je predsednik Tito — protiv toga da se putem agresije osvajaju tuđe teritorije. Prema tome, i kada se radi o rješavanju bliskoistočne krize, mi uvijek ističemo da je neophodno povlačenje Izraela sa svih arapskih teritorija okupiranih 1967. godine.

Moram da kažem — nastavio je predsednik Tito — da je, na žalost, i u arapskom svijetu došlo do međusobnih sukoba. To je veoma štetno. Što se nas tiče, mi ćemo — dajući podršku zahtjevima arapskih zemalja — i dalje posebno podržavati ostvarivanje prava Palestinaca na nezavisnost i na svoju državu. Jer, oni već toliko godina žive pod šatorima, pod šatorima su se rodile čitave generacije, a još nemaju svoje domove. Na tome ćemo stalno insistirati, i u tom pogledu ćemo u punoj mjeri pružati podršku arapskim zemljama.

Ja sam i nedavno u jednoj zdravici naglasio da smatram da je iluzorno misliti da se Izrael može baciti u more. Takvo rezonovanje je bila velika greška, i ja sam o tome govorio još 1967. godine, prilikom moje posjete Kairu. Treba biti realista, rekao sam i tada, treba realno gledati na stvari. A i nedavno sam istakao da Izrael ima pravo na egzistenciju, da je član Ujedinjenih nacija i da ga priznaje ogroman broj zemalja. Ali, tu je i jedna neuralgična tačka, koja može dovesti do šireg međunarodnog sukoba, i mi na to moramo budno paziti.«

Predsednik Tito govorio je zatim o svojim nedavnim posetama drugim zemljama. Govoreći o jugoslovensko-sovjetskim odnosima, predsednik Tito je rekao da su ti odnosi sada dobri.

»Ja sam, kao što znate, nedavno bio tamo i mogu da kažem da smo ovog puta, bez obzira što je bilo i razlika u razgovorima, još više uspjeli u tome da se Jugoslavija prima takva kakva jeste, to jest da se tu ništa ne da promijeniti. Dobri odnosi sa Sovjetskim Savezom su potrebni i nama i njima. I važno je da se naši odnosi što bolje razvijaju.

I Sjedinjene Američke Države gledaju na Jugoslaviju kao na zemlju koja ima svoje iskustvo i aktivnu ulogu u međunarodnim odnosima. Smatraju da je dobro da sa Jugoslavijom imaju dobre odnose. A to je i naša želja. Mi, razumije se, imamo i primjedbi, koje im otvoreno iznosimo. Doduše, to im ponekad nije mило, ali uvijek žele da čuju šta mislimo, jer nastoje da realno gledaju na stvari.

Jugoslavija, ovakva kakva jeste, ostvarila je ogroman ugled u svijetu i mnogi rado dolaze kod nas da čuju šta mi mislimo. Isto tako, nas pozivaju da idemo u druge zemlje.

Za nas je važno šta se o nama misli vani, pa i zbog toga moramo paziti na ponašanje unutar zemlje. Jugoslavija je danas veoma cijenjena u svijetu, ona ima široke veze i nije, kao nekad, objekat sa kojim bi neko mogao da čini šta hoće. Zato su zaista krajnje besmislena nagađanja, koja se ponekad mogu naći u stranoj propagandi, da će neko, kad ja odem, odmah stupiti na naše tle. Taman posla! Jer, šta ste svi vi, ovdje, i svi drugi naši radni ljudi? A jasno je da mi moramo — i sada, i kasnije, i uvijek — čuvati tekovine koje smo izvojevali u krvavoj zajedničkoj borbi.

I na vama je, dragi drugovi generali, admirali i oficiri, da čuvate tekovine naše revolucije, dokle god ste aktivni, pa i poslije kada budete u penziji — uvijek morate misliti na veliku obavezu svih nas da u našoj zemlji, koja se nalazi na toj vjetrometini, omogućimo nesmetani razvoj socijalizma. Jugoslavija nikada ne bi bila to što jeste da nije tu Savez komunista, da nemamo samoupravno socijalističko društvo, da ne vodimo svoju nezavisnu politiku, politiku nestrastosti.

Eto, drugovi, toliko sam htio da vam kažem. Ja polažem veliku pažnju na našu armiju, na njeno jedinstvo. Budite svi u tom smislu orijentisani. Naša armija se zove narodna, i ona takva treba ostati. Mora biti što bliža narodu. Danas naša omladina, svi naši ljudi drukčije gledaju na vojnika. Armija je danas važan faktor, ne samo u

odbrani zemlje, nego i u njenom razvitku. Ja vas pozivam na još veće zalaganje u tom pogledu, u pogledu jačanja naše armije, njene borbene gotovosti i čuvanja bratstva i jedinstva«.

Jačanje oružanih snaga i odbrane zemlje

Obraćajući se drugu Titu, Nikola Ljubičić je rekao:

»Druže maršale, dragi druže Tito, mi, ovdje prisutni, došli smo da Vam u ime svih pripadnika oružanih snaga čestitamo Dan armije i da Vam zaželimo svako dobro i sreću. Došli smo istovremeno da Vam zahvalimo na svemu onome što ste učinili i što činite da u svijetu i na našim granicama bude mir, da u našoj zemlji vlada duh bratstva i jedinstva, da ekonomski budemo jaki i stabilni. Posebno zahvaljujemo na pomoći koju nam pružate u izgradnji oružanih snaga i pripremi zemlje za odbranu.

Svake godine, na dan stvaranja Armije, višestruko smo radosni i ponosni. Ponosni smo na slavne dane kada smo pod Vašom komandom stupili u rat i u njemu istrajali, a svi ovdje prisutni su učesnici tih događaja. Radosni smo jer svake godine na Dan armije sumiramo rezultate rada u izgradnji oružanih snaga i pripremi zemlje za odbranu, a mogu Vam reći da imamo dosta uspjeha i da imamo čime da se pohvalimo, da možemo s rezultatima izaći pred Vas. Posebno smo radosni što znamo da ćemo se tog dana susresti i provesti jedno vrijeme s Vama, čuti Vaše riječi koje nas uvijek upućuju na nove obaveze, i istovremeno slušati Vaše riječi koje unose vedrinu, optimizam i podstiču na akciju.

Za nama je godina, godina uspjeha. To je godina jugoslovenskih jubileja, jer su Vaši jubileji istovremeno jubileji cijele zemlje, pa i oružanih snaga, čiji ste Vi vrhovni komandant.«

Savezni sekretar je zatim govorio o krupnim rezultatima na unutrašnjem i spoljnopoličkom planu, uspesima u izgradnji oružanih snaga i pripremljenosti zemlje za odbranu.

»Vi pratite i znate sve naše uspjehe i sve naše probleme i upućujete nas kako da idemo dalje u razvoju oružanih snaga i pripremi zemlje za odbranu. Mi smo ovih dana u Beogradu imali sastanak na kome su bili komandanti armija, komandanti glav-

nih republičkih i pokrajinskih štabova i republički i pokrajinski sekretari za narodnu odbranu. Analizirali smo cjelokupnu pripremljenost zemlje za odbranu i dogovorili se za aktivnost u idućoj godini. Slušajući te drugove, komandante armija, glavnih štabova i sekretara, vidimo da se čitav armijski sastav veoma dobro zalaže, da traži puteve i načine kako da usavrši posao i stalno ostvaruje nove rezultate. Mislim, druže Maršale, da s onim što je rečeno na tom sastanku i što je urađeno na razvoju oružanih snaga i pripremi zemlje za odbranu možete biti zadovoljni.

Jasno, ti nas uspjesi obavezuju da iduću godinu, da idući Dan armije, dočekamo sa novim rezultatima, kako bismo opet izašli pred Vas sa puno optimizma, da se zajedno radujemo što pod Vašom komandom ostvarujemo uvijek sve više. Hvala Vam, druže Tito, što ste odvojili ovo veče za nas ovdje prisutne«.